

nost výtkou, že se napadený rozsudek nevypořádal obsahem přílohy, aniž uvedl, který odstavec přílohy má na mysli; ukládá tak zrušovacímu soudci, aby jednotlivé body přílohy porovnal s důvody obsažného rozsudku a aby teprve zrušovací soud za stěžovatele vysoustruhoval nadhozený důvod zmatečnosti. Stejně je tomu i tam, kde zmateční stížnost prostě tvrdí, že se nalézací soud nevypořádal některou částí obhajoby obžalovaného, který několikrát změnil svoje údaje a který se ke své obhajobě odvolal na rozsáhlá podání sepsaná jím samým nebo jeho obhájcem, a kde znění oné části obhajoby není ve zmateční stížnosti ani přesně uvedeno, takže je mnohdy otázkou, která část obhajoby je výtkou míněna.

V těchto případech se klání praxe k závěru, že takto uplatněná námitka nevyhovuje požadavku jasněného a určitého označení důvodu zmatečnosti podle § 1, č. 2 zákona č. 3/1878 ř. z.

Je proto záhodno, aby stěžovatel přesně uvedl znění návrhu a provedených průvodů a aby přesně označil, ve které části spisu (číslo listu) je návrh po případě ona část průvodu, jež mají být důvodem zmatečnosti. Jde-li o návrh nebo důkaz, k nimž došlo mimo hlavní přelíčení, je nutno uvést i hlavní přelíčení, při němž přišly na přetřes. Nejde-li o poslední hlavní přelíčení, je dále nutno prozkoumat, zda se další hlavní přelíčení nekonalo před změněným senátem a zda návrh nebo důkaz byl opakován při novém hlavním přelíčení.

Fr. Poláček.

Literatura.

»Soukromí zaměstnancí«, Přehledy sv. 2., 1943, předmluvu napsal min. rada Dr Jan Srb, str. 78, cena 24 K.

Právnícké vydavatelství Dra Tomsy vydává jako doplněk úřední sbírky rozhodnutí nejvyššího soudu systematické přehledy judikatury nejvyššího soudu, uveřejněné nejenom v úřední sbírce, ale též v jiných časopisech, což jest velmi důležité a pro praxi vítané. Přehled týká se vždy určité právní instituce. Tak vydána byla »Rozluková žaloba« s předmlouvou doc. dra Lederera a nyní vyšel text zákona o soukromých zaměstnancích s připojením judikatury u jednotlivých paragrafů a přehled nařízení a vyhlášek vztahujících se k tomuto zákonu, vhodně seřazených do rubrik: řízení práce, hromadné pracovní smlouvy, řízení mzdové politiky, ochranné pracovní smlouvy, pracovní morálka, vojenské zřetěle a pracovní poměry, náhrady a podpory nepodmíněné válkou, pracovní doba, dovolená, závodní výbory a rady. Judikatura jest citována jen dle právních vět, kdežto v publikaci »Rozluková žaloba« jsou uvedeny při

důležitých rozhodnutích také výňatky z důvodů. Rejstříky jsou pečlivě pracovány. K usnadnění orientace bylo by vhodné již v titulu spisu označiti, do které doby byla judikatura zpracována (dle rejstříku rozhodnutí úřední sbírky do 3. IX. 1942). Jistě by také praxe vítala, kdyby u paragrafů, kde je judikatura četnější, tato judikatura byla zpracována systematicky přehledným výkladem (na př. upozornění na konstantní praxi, na rozpory judikatury, na judikát výjimečný). K publikaci »Soukromí zaměstnancí« napsal výstižný úvod min. rada dr. Jan Srb, jenž vydal v roce 1935 s prof. dr. Hermannem-Otavským známý komentář k zákonu o soukromých zaměstnancích. Dr. Srb v předmluvě uvádí mimo jiné některé charakteristické rysy judikatury k zákonu o soukromých zaměstnancích; dr. Srb upozorňuje, jak pozorně navazuje judikatura nového zákona na zákon o obchodních pomocnících z roku 1910, a snaží se zachovati výtěžky, kterých bylo dříve dosaženo, současně však neváhá zdůrazniti rozdíly, které byly mezi starým a novým zákonem. Značný počet rozhodnutí je věnován omezení okruhu osob, pro které zákon o soukromých zaměstnancích platí, zejména ohraničení smlouvy o práci proti ostatním typům smluvním. Judikatura zabývá se

problémem pojmového vymezení smlouvy o práci a rozlišuje jednotlivé kategorie pracovních poměrů soukromých zaměstnanců; dr. S r b zvláště upozorňuje na rozhodnutí, zabývající se t. zv. definitivou. Ohledně kogentních předpisů uvádí dr. S r b, že nejvyšší soud se připojil k názoru, že ani výpočet obsažený v § 53 zák. není vyčerpávající a že i některá jiná ustanovení zákona neustoupí před odchylnou vůlí stran; podobně nejvyšší soud uznal, že ujednání stran se musí podle potřeby měřit nejen předpisy o soukromých zaměstnancích, nýbrž i všeobecnými zásadami soukromého práva smluvního, jako na př. zásadou, že neplatná je smlouva odporující dobrým mravům. Konečně zajímavě poukazuje dr. S r b na to, že nejvyšší soud nebyl ušetřen toho, aby rozhodoval otázky, které vinou zákonodárce působily vykladačům zákona značné nesnáze: příkladem buď poukázáno na otázku, zda se na plat, příslušející zaměstnanci v době nemoci, mohou započítati částky, kterých se dostává zaměstnanci z veřejnoprávního pojištění. Koblížek.

Prager Archiv für Recht, Verwaltung und Wirtschaft, roč. 25., cena seš. 2 RM.

V červenci t. r. vyšlo prvé číslo jubilejního 25. ročníku měsíčníku »Prager Archiv«. Časopis tento je mezi praktickými právníky dobře znám, neboť za bývalé republiky přinášel judikaturu a zákony v německých překladech s dobrými komentáři a to v krátké době po jejich publikaci, takže nejen Němci, ale i čeští právníci »Prager Archiv« hojně používali. Nyní, kdy zákony a rozhodnutí vycházejí současně v německém i českém znění, odpadl dřívější informační úkol, a proto lze jen vítati novou organizaci »Prager Archivu«, zahájenou jubilejním ročníkem za redakce zem. soud. rady dra H i e r s e m a n n a (vydavatelé jsou: min. rada dr. Robert G i e s, vedoucí Ústř. svazu průmyslu dr. Franz H u s t y, univ. prof. dr. Friedrich K l a u s i n g, min. r. Helmut K r i e s e r). Obsah časopisu založen jest nyní na širším základě než dříve, povolání odborníci totiž mají systematicky zpracovati právní a hospodářské otázky, které jsou pro českomoravský prostor důležité. Ve smyslu tohoto programu prvé číslo jubilejního ročníku zahájeno bylo článkem

univ. prof. dra W. Weizsäkra o historických základech českomoravského právního území, v němž autor sleduje právně-ideový poměr Němců a Čechů ve středověku i v době současné. Vrchní vládní rada dr. Ernst H e b e d a věcně zachycuje vývoj daňového práva v Čechách a na Moravě a to jednak v oboru cel, spotřebních daní a monopolů, kde platí bezprostředně právo říšské, jednak zvláště v oboru daní autonomních, kde dosavadní daňový systém zůstává a jest jen přizpůsobován ostatnímu říšskému území zvýšením neb snížením daňových sazeb, změnami daňových základů neb prohloubením ukládacího řízení. Dr. Hebeda uvádí, že se připravují v oboru přímých daní tato nařízení: o dani důchodové,* o dani korporací, o zahajovací bilanci pro rok 1943, o zrušení zdanění některých pevně zúročitelných cenných papírů, a změně zákona o přímých daních (modifikace daně výdělkové, přechod od roku berního k roku kalendářnímu a j.), o finančních opatřeních u samosprávných svazů. Tato nařízení mají nabýti účinnosti ještě v roku 1943. Min. rada dr. Rössler v článku o opatřeních k řízení bytových poměrů přehledně rozebírá a komentuje nařízení z 20. IV. 1943, č. 103 Sb. o opatřeních, jimiž se usměrňuje bytový trh. Z glos upozorňují na zajímavý přehled pracovního soudnictví od dr. O h n r i c h a, doplněný rozhodnutím říšského soudu a nejvyššího soudu v Brně. Z rozhodnutí upozorňují ještě na rozhodnutí nejvyššího soudu v Brně z 11. III. 1943, (R I. 7/43) z oboru kollisního práva, v němž vyslovena byla tato právní věta: Kupní smlouvu uzavřenou v Sudetech jest posuzovati podle sudetoněmeckého práva, i když jedna ze stran má své sídlo v Protektorátu; také pro posuzování promlčení jest směrodatné místo uzavření smlouvy. Toto rozhodnutí komentuje doc. dr. L e d e r e r. — Bohatý a vědecky zpracovaný obsah »Prager Archivu« zaručuje jeho trvalou hodnotu jako vítané příručky pro právní praxi.**)

Koblížek.

*) Toto nařízení publikováno bylo již jako nař. z 9. srpna 1943, čís. 233 Sb.

***) Srpnové číslo (seš. 2.) přináší články: Klausung, Kriegsbetriebsgemeinschaften, Scherber, Neue Wege der Preispolitik, Ronke, Das deutsche Zwangskartellrecht in Böhmen und Mähren.